

Når du er død træet ...

23. november 2014 i Aarhus og Løsning (LGJ)

Læsninger: Mika 4,1-3. 1 Korintherbrev 3,10-17

Salmer: 9v1-6. Bibelkor Sl 62,6-8. 500. 29 v1-4 // 679. 430. 395. 40v5

Evangelium: Matthæus 11,25-30

På den tid tog Jesus til orde og sagde: "Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja, fader, for således var det din vilje. Alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen, og ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for.

Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let."

Velgørende træthed

Det er ingen sag at sove, når man er træt efter en dag, hvor arbejdet er lykkedes. Træt efter vel udført arbejde er den gode form for træthed. Når vi er trætte på den måde, behøver vi ikke hjælp. Trætheden er jo velgørende og livsbekræftende. Jo, vi har brug for hvile. Men hvilen kommer helt af sig selv som en slags belønning for arbejdet.

Jesus taler til de dødt trætte

Når Jesus i evangeliet taler at være træt, taler han ikke om denne gode måde at være træt på, men om den anden måde, som vi også kender. Han siger jo: *"Alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder!"* Det er den træthed, vi oplever, når vi har slidt og slæbt, men ikke er blevet færdige og derfor stadig bærer på byrden. Vi er udmattede. – Det er os, Jesus taler til.

Du er måske udmattet, fordi der er noget, i dit sind, din krop og natur, som gør dig uendeligt træt. Et handicap måske. Eller det kan være et forhold til et andet menneske. Du kan ikke gøre det, som der er brug for. Det kan skyldes noget hos den anden. Men det kan også skyldes noget hos dig. Det er en byrde, du bærer med dig.

I Gamle Testamente møder vi mennesker, som troede på Gud, og havde det sådan. Job fik det så svært, at han endog forbandede den dag, da han blev født. Og måske vi kan høre os selv tænke eller sige noget lignende: *"Gid jeg aldrig var blevet født og havde fået sådan en krop eller sådan et sind. Og gid jeg aldrig havde mødt det og det menneske. Gid jeg aldrig havde fået sådan en familie."* For du kan ikke slippe ud af din krop og dit sind. Du kan heller ikke klippe båndet over til de mennesker, som gør livet svært og umuligt. Du er fanget under tunge byrder.

Disciplenes træthed

Lad os et øjeblik spørge, hvordan Jesu disciple havde det, da Jesus indbød dem til at komme til ham med deres træthed og byrder. Han havde ikke længe forinden sendt dem ud som apostle og sagt: *Himmeriget er kommet nær. Helbred syge, rens spedalske. Driv dæmoner ud. Gør det gratis, for I har fået det gratis. Og I vil møde modstand og være som får blandt ulve. Og I vil blive fanget og stillet for retten og dømt til døden. Men frygt ikke. Jeres faders ånd taler gennem jer. Og I skal hades af alle på grund af mit navn. Men den, der holder ud til enden, skal frelses. ... Og den, som mister sit liv på grund af mig, skal redde det.* (Fra udsendelsestalen i Matthæus 10).

Og nu begyndte de at mærke, at det begyndte at blive vanskeligt at være discipel. For Johannes Døber, deres tidligere læremester, var lige blevet smidt i fængsel. Og Jesus, deres nuværende læremester, havde netop klaget over, at man ikke tog imod ham i Korazin og Betsajda, ja, heller ikke i Kapernaum (Matthæus 11). - Hvad nytte var det hele så til for? Det var på den tid, at Jesus sagde: *"Kom til mig alle I, som er trætte og bærer tunge byrder!"* - Han siger det også til dig og mig, når livet ser ud til at være vanskeligere end nogen siden tidligere. *"Alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder."*

Hvad kan han gøre for os?

Men hvad kan han da gøre for os? Umiddelbart ville jeg ønske, at han havde sagt: ... *så vil jeg fritage jer for*

det hele; jeg vil udfri jer af alle jeres åg her i aften ... jeg vil stille jer helt frit. Men svaret og hjælpen er: *"Og jeg vil give jer hvile!"* Hvile! Han giver os ikke et anderledes liv, men han giver os hvile i det liv og i den situation, som er vores. Han giver mig hvile, så jeg alligevel kan sove, alligevel kan finde ro i sjælen og i kroppen, alligevel kan få nye kræfter til at begynde i morgen, alligevel kan få håb og ikke behøver at anse den nye dag for at være en trussel, men kan se den som Guds nåde mod mig.

Men hvordan? En del af svaret er hans lovsang. Han indledte jo disse ord med denne lovprisning: *"Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja, fader, for således var det din vilje. Alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen, og ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for."* Her mærker vi, at Jesus selv hvilede hos sin Fader i en vanskelig tid i hans liv. Han så noget, som andre ikke så. Han siger jo: *"Alt har min fader overgivet mig!"* Det gjorde ham tryk og glad. Alt i Jesu liv – hele hans tjeneste for andre – hans fødsel i Betlehem, hyrernes glæde, vismændenes tilbedelse og gaver, Herodes forfølgelse, flugten til Egypten, barndomsårene i Nazareth, hans dåb ved Jordan, ordene, han forkyndte, undergerningerne, han udførte, og hans lidelse i Getsemane, han død på korset og hans opstandelse fra de døde. Alt var givet ham af hans fader. Det var det liv, han var bestemt til at leve.

Hvile i, at vi er i Jesu hånd og i Guds hånd

Vi kan hvile Sådan er alt i dit liv også givet dig af din Fader i himmelen. Du kan bruge Fadervor som en lovprisning til Gud og sige: *Fader vor, du som er i himlen. Dit navn er helligt! Dit rige kommer! Din vilje sker! Du giver mig dagligt brød. Du tilgiver mig al min skyld! Du er min hjælp i fristelserne. Og når jeg rammes af det onde, da befrier du mig. Du har al magt. Æren er din. I evighed.* Det kan give os hvile, når vi er trætte og bærer tunge byrder. Det giver hvile, når jeg er bekymret for dagligt brød og for mine synder. Det giver hvile, når jeg er træt både af det, jeg gjorde og af det, jeg ikke fik gjort. Jesus er den person, som med sin prædiken giver mig lov at tro og hvile i Guds omsorg og i Guds tilgivelse og frelse - uanset hvordan mine livsvilkår ellers var, er og bliver. Jesu ord bæres oppe af alt det, han gjorde for os, da han levede som menneske blandt os: Hans undergerninger, omsorg og kærlighed. Og hans stedfortrædende lidelse og død på korset. Og hans opstandelse fra de døde.

"Og jeg vil give jer hvile!" Det lover han! Denne hvile er en hvile i troen på ham. Jesus siger i sin lovsang, at den *er skjult for de vise og forstandige, men åbenbaret for de umyndige.* De "vise" ser kun deres egen kraft og visdom. De er fokuseret alene på sig selv og det, de magter. Asaf beskriver det i Salme 73: *De lider ingen kvaler, deres krop er sund og fed. De har ingen del i menneskers nød, de bliver ikke ramt som andre mennesker.* Men de umyndige, dem, som ikke har så meget forstand og behøver andres hjælp og Guds hjælp, de glæder sig over, at Gud har lagt alt i Jesu hænder. Alt! Og at de får lov at kende Jesus! De kender Gud som deres Far. Her er hvilen.

Og hvad så i morgen?

Undgår vi så alle byrderne i morgen? Betyder vor kristne tro, at vi bliver skånet for det, der gør os trætte til døden? Nej! Jesus siger jo: *"Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let."* Sådan fornyer han disciplene i deres tjeneste. De vilkår, han har givet dem at leve under, ændres ikke med ét slag. Det gør vores heller ikke. Men vi får hvile hos Jesus Kristus, fordi alt ligger i hans hænder. Og vi får lov at bære hans åg. Og her skal vi vide, at et åg ikke gør det hele værre, men gør det hele bedre. Et åg var et transportmiddel, blev lagt på skulderen af den, som skulle løfte tunge ting. Og alt det tunge blev bundet til åget, så det blev muligt at løfte det.

Sådan kommer Evangeliet og bærer vore byrder og bærer os i vores hverdag, når Jesus fortæller os, at Gud har kaldet os til vores tjeneste i familien, ægteskabet, menigheden og samfundet, til vores tunge arbejde, til at føde børn, til at gå på arbejde, til at være menneske med en krop, som kan blive syg og udslidt. Da bliver livet helt anderledes. Dine livsvilkår er fra Gud. Og vi kan synge en sang, som han sang og arbejde videre i morgen. For det er en ny nådedag. Hos Jesus Kristus. Og hos din Far, som har lagt hele dit liv i Jesu hænder. Amen

